

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यस्मिन्निति दशशतमित्यनेन सर्वगोधनंददाविति ज्ञेयं अन्यथा एकधेनवर्थं दुपदं प्रतिद्रोणगमनस्यासंभवः यद्वा भाविनी संपदमभिलक्ष्यैतद्दानं द्रष्टव्यं पुत्रोत्पत्तिकाले तस्य
 द्रोणे हते कौरवार्थं व्यक्तमभ्येति वासवः ॥ प्रहृष्टरो मकूपाश्च संविघ्नारथपुंगवाः ॥ २४ ॥ धनं जयगुरुं श्रुत्वा तत्र नादं सुभीषणं ॥ कएष कौरवादीर्णानवस्थाप्य
 महारथः ॥ २५ ॥ निवर्तयति युद्धार्थं मृधे देवेश्वरो यथा ॥ अर्जुन उवाच उद्यम्यात्मानमुग्राय कर्मणे वीर्यमास्थिताः ॥ २६ ॥ धमंतिकौरवाः शंखान्यस्य वी
 र्यसमाश्रिताः ॥ यत्र ते संशयो राजन्यस्तशस्त्रे गुरौ हते ॥ २७ ॥ धार्तराष्ट्रानवस्थाप्य कएष न दतीति हि ॥ क्रीमंतं तं महाबाहुं मत्तद्विरदगामिनं ॥ २८ ॥ व्याघ्रास्य मु
 ग्रकर्माणं कुरूणामभयं करं ॥ यस्मिं जाते ददौ द्रोणो गवां दशशतं धनं ॥ २९ ॥ ब्राह्मणेभ्यो महार्हभ्यः सोऽश्वत्थामैष गर्जति ॥ जातमात्रेण वीरेण येनोच्चैः श्रवसा
 यथा ॥ ३० ॥ हेषताकं पिता भूमिलोकाश्च सकलास्त्रयः ॥ तच्छ्रुत्वा तर्हितं भूतं नाम तस्या करोत्तदा ॥ ३१ ॥ अश्वत्थामेति सोऽघैः शूरो न दति पांडव ॥ योऽत्यनाथ
 इवाक्रम्य पार्षतेन हतस्तथा ॥ ३२ ॥ कर्मणा सुनृशं सेन तस्य नाथो व्यवस्थितः ॥ गुरुमेव त्रपांचाल्यः केशपक्षे परामृशत् ॥ ३३ ॥ तन्न जातु क्षमेद्रौणिर्जानन्यौ
 रूपमात्मनः ॥ उपचीर्णो गुरुर्मिथ्या भवताराज्यकारणात् ॥ ३४ ॥ धर्मज्ञेन सतानामसो धर्मः सुमहान्कृतः ॥ चिरं स्थास्यति चाकीर्तिश्चैलोक्ये सचराचरे ॥ ३५ ॥
 रामेवालि वधाद्यद्देवं द्रोणे निपातिते ॥ सर्वधर्मोपपन्नो यसं समेशिष्यश्च पांडवः ॥ ३६ ॥ नायं वदति मिथ्येति प्रत्ययं कृतवांस्त्वयि ॥ ससत्यकंचुकं नाम प्रविष्टेन
 ततोऽनृतं ॥ ३७ ॥ आचार्य उक्तो भवता हतः कुंजर इत्युत ॥ ततः शस्त्रं समुत्सृज्य निर्ममो गतचेतनः ॥ ३८ ॥ आसीत्सु विद्वलो राजन्यथा दृष्टस्त्वया विभुः ॥ स तु शो
 कसमाविष्टो विमुखः पुत्रवत्सलः ॥ ३९ ॥ शाश्वतं धर्ममुत्सृज्य गुरुः शस्त्रेण घातितः ॥ न्यस्तशस्त्रमधर्मेण घातयित्वा गुरुं भवान् ॥ ४० ॥ रक्षत्विदानीं सामात्यो
 यदि शक्तो सिपार्षतं ॥ ग्रस्तमाचार्यपुत्रेण क्रुद्धेन हतबंधुना ॥ ४१ ॥ सर्वे वयं परित्रातुं न शक्यामोऽघपार्षतं ॥ सौहार्दं सर्वभूतेषु यः करोत्यतिमानुषः ॥ सोऽघकेशग्रहं श्रु
 त्वा पितुर्धक्ष्यति नोरणे ॥ ४२ ॥ विक्रोशमाने हि मयि भृशमाचार्यगृद्धिनि ॥ अपाकीर्य स्वयं धर्मं शिष्येण निहतो गुरुः ॥ ४३ ॥ यदागतं वयोभूयः शिष्टमल्पतरंचनः ॥
 तस्येदानीं विकारोऽयमधर्मोऽयं कृतो महान् ॥ ४४ ॥ पितेव नित्यं सौहार्दात्पितेव हि च धर्मतः ॥ सोऽल्पकालस्य राजस्य कारणाद्वा तितो गुरुः ॥ ४५ ॥ धृतराष्ट्रेण भीष्मा
 यद्रोणाय च विशांपते ॥ विस्मृष्टा पृथिवी सर्वासहपुत्रैश्च तत्परैः ॥ ४६ ॥ संप्राप्य तादृशीं वृत्तिं सत्कृतः सततं परैः ॥ अदृणीत सदा पुत्रान्मामेवाभ्यधिकं गुरुः ॥ ४७ ॥
 निर्धनत्वोक्तेः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सत्यकंचुकं सत्याभासमनृतं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सौहार्दाद्धर्मतो गुरुत्वाद्वा द्विगुणः पितुरित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥